consternatio. qa victus sic animo cõ
sternatur vt iterꝫ non audeat rebella
re Tertiũ est debilitatio/qz victus
adeo debilitatur aiõ q̃ non possit sta
re Quartũ est desperatio. qz despe
rat se bonũ posse p̃ficere. ideo conuer
tit se libere ad mala p̃petranda. Si
militer victores primo habent delecta
tionẽ perfectã q̃uis in resistentia sit
tristicia. tamen cõsumata victoria in
est p̃fecta delectatio. heb 12 Omnis
disciplina in p̃senti non est gaudij
sed merozis Secũdo habet ꝓfirma
tionẽ solidã/quia quilibet post victo
riã est fortior. Vnde angeli stati fue
rũt ꝓfirmati pt̃ tẽptationẽ Tertio
habent facilitatẽ. qz in principio est
difficile resistere. tamẽ post assuefac
tionẽ est leuissimũ. Quarto datur
certa repromissio q̃ ẽ ĩ spe vite eterne
Vñisti st ãgeli q̃ pt̃ victoriã ad p̃
acceserũt 1ª 2º // 1ª 2º ẽ q̃ pt̃ vic
toriã tredecã preclara stipendia mis
trantur/quod notatur ibi Et mistra
bant eij Primũ est/sanctas plena.
quia vincenti dabit edere de ligno vi
te. et illud ẽ dinũ cẽ 2ª familiaritas
itima/qz dabẽ mãna abscõditũ 3ª ẽ
claritas. qz iusti fulgebũt sicꝫ sol 4ª
ẽ etas renouata/qz dabit eis nomẽ no
uũ/qd soli glorificati habebũt Quĩ
tũ est immortalitas qz q̃ vicerit non le
dẽ a morte secũda. Sextũ est auc
toritas/quia dabo ei potestatẽ super
gentes Septimũ est innocentia. qa
vestietur vestimẽtis albis Octauũ
est memoria retenta/ quia non dele
bitur nomen eius de libro vite No
nũ est notitia non abolita/ quia con
fitebor nomen eius coram patre meo
Decimũ est firmitas stabilis/quia
faciã illũ columpnã in templo dei mei
Vndecimũ est mãsio perpetua. qa
foras non egredietur amplius Duo
decimũ descriptio honorifica/qa scri
bam super eum nomen meũ et no
men dei mei Decimũtertiũ est exal
tatio. quia dabo ei sedere in throno
meo sicꝫ ego vici et sedi Hec patet apoc
2º et 3º Quã victoriã nob̃ ꝓdat.

¶ Feria 2ª dñice xlmᵉ Ser. xlv.

Cum aũt venerit filius hominis
in maiestate Hic 24 Sed̃m
qd̃ dicit origenes ad benefaciendũ
deus promptus est. ad puniendum
dissimulator. cũ enĩ possit reos sine
cõtestatione stati punire/tamen hoc
non facit. sed eiã ne cõdempnet pre
dicat vt liberentur per penitentiam
qui dampnandi fuerant propter de
lictũ. quod pretẽdens cristus in eua
gelio proponit nobis iudicij discus
sionẽ vt sic premuniti per penitẽcia
lem iusticiã venturã irã fugere valeã
mus. qa hec ysid̃ qui dei iudicia ocu
lis suis proponit/semper timens tre
mẽs q̃ in omni iudicio formidat/ ne
de iustitie tramite deuians cadat. et
vñ nõ iustificabẽ in potius ꝓdẽpnebẽ In
eua° pñti fit mentio de p̃tinẽtibus ad
ipm iudiciũ q̃ sũt q̃nq̃ Primo ꝓpõit
iudicio multiplex ꝓdicio 2º iudicãdo
rũ ꝓgregatio ibi Et congregabũtur
3º
scz ꝓgregatorꝫ separatio ibi et separabit
eos 4º ãũ separatꝫ discepta° ibi dicet
rex hijs q̃ a dextis 5º
5º pt̃ discep
tationẽ remuneratio ibi et ibũt hij in
supplicium 1ª 2ª // Prima 6º 2ª ẽ

te iudicis ꝓditione vbi occurrũt quĩ
q̃ conclusiones Prima ꝓclu° Prima
conclusio est q̃ solum in hac vita licitum est mereri per op9 bonũ. Ratio
est. qz ta dix meriti est gracia. q mere
re est termin9 cui libet boni opis.
qui igitur nõ habet ꝓnãpium cui libet boni opis/non potest mereri. ꝗ
gracia solũ habetur hic in vita. igitur in hac vita tantũ est licitũ mereri bonũ. vnde ps̃ly. Tantũ in hac vita/licitum est operari bonũ. illic nã
q̃ iam non operatio expectatur. sed
retributio meritorum 2ª ꝓclu° Hec
tunda ꝓclusio est q̃ hec retributio meritorum pertinet ad diuinã iusticiã
Est autem iustitia/vna cõmutatiua.
hec iustitia ponit medium in ꝓtractibus. quia ĩ ipsã requiritur equalitas
ꝓmẽsurationis Alia est distributiua
quia in ipsã requiritur equalitas proportionis sedm qd aliquis distribuit equaliter aliquib9 sedz qd merita
eorũ exigũt. hec iustitia ꝓprie est in
deo qui tribuit vnicuiq̃ sedz meritũ
suũ. sed iustitia ꝓmutatiua non est ꝓ
prie ĩ deo. qz eiꝰ bñficia exedũt merita creatuẽ 3ª ꝓclu° Ꝗª ꝓclu° ẽ quo deꝰ
iustius agat cum vno q̃ cũ alio Nota q̃ sicut benefacere nominat quãdoq̃ nudum effectũ bonitatis. q sic meliꝰ facit vni q̃ alteri. ita quãdoq̃ nominat ordinem ꝑmij ad meritũ. et
sic omnibus equaliter benefacit. qz
cuilibet sedm exigentiam meritorũ
retribuit equaliter. Similiter iustitia
quandoq̃ nominat qualitatem absolutam iustitie sez seueritatem. sic iustius agit cũ vno q̃ cũ alio. qz seuerior
q maiorẽ iustitie effectũ ondit ei q̃ alteri. ei sez quẽ seuerior idurat q̃ ei quẽ
reuocat Qnq̃ nõiat ordinẽ ꝑmij ad
meritũ. sic cuilibz iustissime retribuit
p̃ meita. ꝗ qz iustia ꝓpie loquẽdo nõ
dr̃ qlitatẽ absolutũ/ꝗ potiꝰ ordinẽ. iõ
ꝓpie loquẽdo nõ agit iustiꝰ cũ vno q̃
cũ alio 4ª ꝓclu° 4ª ꝓclu° ẽ q̃ xp̃us ad talẽ
iusticiã faciendã veniet p̃ naturã di
uinã apparebit in forma gliosa. Ratio
Nã sicut xp̃us ĩ p° aduẽtu venit iudicari q nõ iudicare/ iõ tũc apparuit in
forma infirma qz iudicari spectat ad
infirmitatẽ. in 2° aduentu veniet iudicare idco apparebit in forma gliosa/
qz iudicare est actꝰ ptãtis. vñ in forma gliosa apparebit bonis q mal. ꝗ
boni videbũt eũ cũ gaudio et gliamali aũt cũ cõfusiõe q pena. cõfundẽtur enĩ in cõspãtu eiꝰ q nõ poterũt sustinere vultũ eiꝰ. tũ ꝓpter remorsũ cõscientie. tũ ꝓpter timorẽ sentẽtie. et
hoc ẽ qd dicit Cũ venerit filiꝰ hoĩs ĩ
maiestate sua Glõ interlineat ĩ diuinitate sua/qz apparebit vt9 diuinitatis 4ª ꝓclu° 4ª ꝓclu° ẽ videẽ quo deꝰ solus iudicabit/cũ tñ assistẽ scõs q angelos Nõ q̃ q̃tuor modis fiet iudicũ Vno° ꝑ auctoritatẽ ordinariã/sic
iudicabit tota trinitas. 2°° ꝑ auctoritatem delegatam/ sicut prolatiõe
sententie. sic xp̃us iudicabit. Tertio
modo ꝑ auctoritatẽ assessoriã. sic viri apli iudicabunt. Quarto mõ ꝑ
auctoritatẽ interpẽtatiuam sez iudicũ
cõsentiendo q sententiã approbando.
sic angeli iudicabũt. et hoc est quod
dicit et omnes angeli eius cum eo
Ad. tale iudicũ erit in dispositiõe

angelorū ¶ 2ª ꝓsideratio ¶ 2ª ꝓsideratio est de iudicandorꝫ congregatione eū dicitur, et congregabūt. Vbi ocurrūt quatuor cōclusiones. Pª ꝑ° ¶ Pª ꝑ° est q̃ oēs angeli siue boni siue mali et ōnes homines scilicet boni et mali ꝓgregabūtur. sēdm apostolū oportet nos ōnes manifestari ante tribunal xpi. Angeli boni ꝓpter tria apparebūt. Primo vt sint testes humanorū actuū sub quorꝫ custodia bn̄ vel male egerūt. 2° vt p ipos iudicū disponat et approbetur. 3° vt p meritis acquiat p̄miū vite eterne. Angeli mali etiam ibi apparebūt. Pª° vt malos de malicia ibi accusent. 2° vt p malo recipiant dampnationē. Etiam homines ibi apparebūt. vt q̃libet qd̄ gessit i corpore recipiat. ¶ 2ª ꝑ° ¶ 2ª ꝑ° est vbi debet esse iudicū. Nota q̃ iohel. 13. dicit. Congregabo ōnes gētes et reducam eas in vallē iosaphat. Dicit hic glosa ordinaria sup isto loco. q̃ q̃dam pueriliter intelligūt. s. q̃ in valle q̃ est i latere mōtis oliueti sit descensurꝰ dn̄s ad iudicū. qd̄ friuolū est. qz nō i ēra sed in spacio huiꝰ aeris sedebit cōtra mōtis locū oliueti ex quo ascēdit. et sicut ait isostiꝰ dicit. ā geli deferent aīa eū signū crucis. Iosaphat aūt interpretatur iudicū dn̄i. Ad iudicū aūt domini nō solū ꝓgregabūt iudei q̃ ceteri noluerūt. ꝗ oēs ipij qui ab initio mūdi fuerūt. Iusti vero nō descendent in vallem iosaphat id ē iudicij et dampnationis. sed in nubibus eleuabuntur obuiā xpo. et hoc est qd̄ dicit, Congregabūtur oēs. Glosa Omnis animā q̃ statꝰ/ etatis/ et sexꝰ.

¶ 3ª ꝑ° ¶ 3ª ꝑ° est q̃ cū duplex sit cognitio diuinitatis. vna scilicet p signa et effectus. alia in ꝓpria forma p visionē aptam. Primo modo mali habebūt cognitionē dei qz ipi p signa et effectus manifeste cognoscent q̃ ipse sit ōnipotens. 2° modo nō videbūt ꝓpter iproportionabilitatē oculi. q̃a lux diuina i sua essentia ē ōnino i proportionabilis oculo intellectuali ceati nisi subleuetur p gloriā vel p gratiā. sed qz reprobis nō datur gloria nec gratia q̃a nō cōpatiūtur secū culpā mortalē ideo ipi videre nō possūt deū. Vel ꝓpter ōnimodā carentiā gaudij. qz si viderēt lucē illā haberent sūmā delectationē qz illud bonū quod sēdm essentiā est bonitas. impossibile est q̃ eiꝰ essentia apprehensa nō delectet/ et hoc ē qd̄ dicit, ante eū. ¶ 3ª cōsideratio ¶ De 3ª cōsideratione sunt tres cōclusiones. ¶ Primā ꝑ° ¶ Pª ꝑ° est q̃ i hoc tpe deus p̄mittit bonos et malos simul stare ꝓpter quicq̃ rationes. Primā est vt mali ꝓuertantur. nō ei vult deus mortē peccatorꝫ. Secū° vt iusti p eos exercentur. Tertio vt ostendat diuina mia. nā peccatorꝫ sibi derelictꝰ stati deficeret nisi manu ōnipotētie fulciret. 4° ad ōndendū suā sapiētiā quia oim natura ꝓstantiū certꝰ est terminꝰ et vnūqd̄q̃ tps hz. 5° ad ōndendū suā clemētiā qz solē suū facit oriri et ¶ 2ª ꝑ° ¶ 2ª ꝑ° ē q̃ i fine. boni a malis separabūtur tripliciter quo ad volūtatē. q̃ ad meritū. et q̃ ad p̄miū. De volūtate patz/ nā bonorꝫ volūtas ē caritate formata. q̃ ꝑ 7 b. colligit de puro corde et ꝓscia bō et fide

nō ficta Cordis puritas est. vt quic
quid agit aut ad vtilitatē pximi aut
ad dei honorē fiat. hāc debem9 pxio
Cōscia in nobis fit ex duob9. quādo
scz p pniam peccata punim9. et per
continentiā puniēda nō cōmittim9.
z hāc debem9 nobis fides non ficta
est q opib9 ꝓpobat. et hāc debem9
deo. volūtas malox nō sic est Pater
etiā de merito qz sci de ꝓgruo meren
tur regnū cēlox. quia opus nostrum
habet rationē mēriti ex duobus scz
ex vi motionis diuine. et sic mere
tur aliquis ex condigno. vel inquan
tum procedit ex libero arbitrio / sic
est meritum congruum / quia congru
um ē qn hō vtit ꝓpa virtute facēdo qd
in se ē q deꝰ pꝰ excellentē virtutē excel
lenter remuneret Patz etiā de pmio
qz cū beatitudo sit pmiū virtutis / scī p
operationes virtuosas pmiū eternū sūt
adepti. mali autē qz peruersa volūta
te meruerūt eternā dampnationē. iō
ab invicē separabuntur. vñ dicit Sepa
rabit eos ab invicē scz bonos a mal /
oīm merita discernēdo / loca varia as
signādo / eos diuersis nōib9 appellan
do. hos hedos / illos oues sicut inqt
pastor. segregabit oues ab hedis In
oubus intelligitur inocētia beatox
tum propter simplicitatē. tum ꝓpter
frāuditatē et mititatē In hedis intel
ligitur peruersitas malox ꝓpter fedi
tatem / ipetuositatem / z sterilitatem
Et statuet quidē oues a dextris zc
id est in glā z in beatitudīe Hedos
autē a sinistris id ē in eterna dāpna
tione Crisos A sinistris sūt q querūt
tpalia. a dextris qui querūt eterna.

3ª 2ª Tertia 2ª ē q in discepta tio
ne pietatis quātū ad electos inuitat
eos ad pmiū. vñ nota q illud pmi
um est vltimata q̄es cōtinēs in se tā
actū intuitū clare visionis seu obm /
seu gliosam scōx intronizationē. qz
angeli cū magna multitudine dedu
cunt aias scōx. z etiā deꝰ cū sit obiec
tum volūtariū totaliter et simpliciē
se pntat. et etiā quia in visione filij /
mercēs totaliter pmittitur pꝰ aug9
8. de trinitate / z ideo ē mercēs ꝓpio
sa ratio est. nā in illo solo est quies
vltimata qd solū est finis vltim9 sim
pliciter appetitus rōnalis z omis de
sideriū. hoc autē est in solo deo. qz pꝰ
aug9 fecisti nos dñe a te et inquietū
est cor nostrū zc Istud pz. nā qn est
aliquod corp9 quod ad aliquem ter
minū habet inclinationem naturalē
inquietū est illud corp9 donec quies
cat in illo termino. sicut patz de igne.
et quia cor nostrū factū est ad ques
cendū in deo. igitur est inquietū zc
Et hoc est quod dicit Tunc dicet rex
hijs q a dextris eiꝰ erūt id est bois
2ª 2ª 2ª 2ª Consideratio est de discep
tatione / vbi sunt q̄tuor conclusiones
Prima conclusio Prima conclu
sio est q solum de operibus mise
ricordie fiet discepatio moralis.
quod tangit solum dampnatos. sed
de operibus iustitie fiet discepatio
mētalis. quod tangit tam bonos q̄
malos ratio est. nam reprobi damp
nabuntur ex duplici causa / scilicet qz
peccauerunt pcepta iustitie transgre
diendo. z in hoc queniūt cū eis scī / qz
fere omēs peccauerūt. vel qz pēa nō

redimerũt opib9 miserico2die sicut sã redimerũt Vnde est duplex discussio meritoz Vna mẽtalis · h̃ erit de opib9 iustiae que tangit oẽs Alia vocalis · hec ẽ de opibus miserico2die vt appareat dãpnatos nõ esse miserico2dia dignos Secũdm rabanũ opa mãe misericie/sũt ꝓfecto opa caritatis · que ĩples · cũ esurẽti panẽ vbi refica3 · potũ sapiẽtie refrigeras · errantẽ in domo matris ecclesie reuocas · ĩfirmũ in fide assumis · tribulato seu carcere tristicie oppresso sbuenis · aut ꝓpatiẽ° vel cõsolãdo veram dilectionẽ ĩples Vñ dicitur ⌊esuriui⌋ ꝛc̃ ¶ 2ª cõclusio ¶ 2ª ꝓclusio est ꝙ tria sũt que facũt opa mãe deo acepta scilz iustitia/ordo ꝛ ĩtentio Justitia vt fiant de iusto Ordo vt ꝑmo sui miserear̃ · et ĩter alios ꝑmo magis indigẽtib9/ fidelib9 et ꝓpinq̃s et vni pl9 et alteri min9 sedz qõ ratio recta ĩpabit Intẽtio vt scilicet non ꝓpter laudem hominũ sed pure ꝓter deũ · vt si in dãte ẽ caritas/ꝛ in recipiẽte necessitas/ et in munẽ ꝓpetas/tunc sequit vtilitas que multiplex est Primo liberat a peccato cui obstat · ecĩ 9ᵗᵒ Elemosina resistit pãis ꝑmo in multa pãa caderet si elemosina nõ ꝑseruaret · 2° elemosina ꝛ̃palia multiplicat Gregoriꝯ Terrena substãcia ꝑ h̃ ꝙ pauperib9 distribuit̃/multiplicatur · 3° a morte spũali suscitat · act̃ · 9 · Qia mere a dño suscitari · 4° dei sentẽtiã reuocat Gregoriꝯ Ire dei resistitur · qñ ĩpenet qui ĩrascitur mia cõpellitur misereĩ · 5° amicos multiplicat luce · 6° · Facite vobis amicos ꝛc̃ · 6ᵗᵒ mercẽdẽ associat Ambrosiꝯ Nõ sunt bona hominis que secũ ferre nõ potest/sola miseĩcordia comes est defũctorum · 7° in iudicio liberat ibi speciali fiet discẽptatio de operib9 misericordie vt hic Tercia ꝓclusio ¶ Tercia conclusio est ꝙ quia in statu vie nullꝯ est finaliter obstinat9 in malo nec confirmatus in bono quin libere possit se a malo cõuertere ad bonũ ꝛ ecõtra · igitur nullꝯ p̃sumat de seipso · quia si iã ad fidẽ vocatus sit vtũ eligẽdꝯ ad regnũ sit/ nescit · ꝗ humiliter debet de seipo sentire ꝛ deo esse ꝗtus Nã ꝑmo debet de se humilit̃ sentire · qz opꝯ nostũ frequẽter ĩpedit̃ quia nimis onerosũ et quia nos infirmi et ĩbecilles · cũ ergo nitit̃ ꝗs bona agere ĩpeditur ab hijs Debet eã deo esse gratꝯ · quia nichil habz homo quod a deo nõ acepit · et ideo per dilectionem debet se totaliter transfundere/ ei deuote adherendo · Dominꝯ autem nõ reputat multitudinem operum sed deuotionem · vir autẽ spiritualis quãto maioza a deo recipit · tantomagis illuminatur vt infirma sua cognoscat · Vnde addit̃ur ⌊Tunc respondebunt ei⌋ vt post cõmẽdationem meritorum ostendat humilem ãmirationem iustorum · Vnde ⌊tunc respondebunt⌋ non diffidentes de verbis domini · sed stupentes tã de magnitudine maiestatis regis q̃ de sua paruitate/quia parũ videtur eis esse bonum quod fecerũt Nõ · 8 · Non sunt condigne passiones huius temporis ꝛc̃ ⌊tunc igit̃ respõdebũt⌋ non alij ꝑ se/quia tũc cessabit

adiuuatus ⁊ vnusquisq; loquetur p se. Domine quando te vidimus ꝛc. Ad. bona nostra q̃ reputas tibi accepta/opinione nostra nõ sũt cõdigna. quia multipliciter imperfecta. nam pigricia/diffidẽtia/vana gloria/ypocrisis/trepiditas/vane cogitationes/ impseuerantia sepe maculãt nrã opera. q; nõ sũt merito cõdigna. 2ª 2ª

Quarta 2clu° q; elemosinã q̃ fit pauperibus spiritu est deo valde grata ac si fieret sibi vt sunt religiosi. ⁊ hi ꝓpẽ status ꝓfectionem/quia nõ solum exteriora relinquũt ꝗ semetipsos. Math 6to. Si quis vult venire post me. abneget semetipsũ. vñ sicut xpus fuit obediẽs vsq; ad mortẽ/sic pauper spiritu qui est imitator xpi debet abnegare ꝓpriã voluntatẽ. vnde bern. Qui relinquere disponis oia/te quoq; inter relinquẽda numerare memẽto. vñ sequitur. Et rñdens dixit illi. scz eũ veraciter imitantibus p abdicationem ꝓprie voluntatis. Amẽ dico vobis q̃d̃iu. id est q̃to tempe. fecistis. id est opa mie exhibuistis. vni ex hijs fratribus meis minimis. michi fecistis. Et dicit meis vt specialiter insinuaret de pauperibus spũ. vñ ihero. Non michi videtur generaliter dixisse de pauperibus/ꝗ de hijs qui sunt pauperes spiritu ad quos tendens manus dixerat supra. Fratres mei ⁊ mater mea hij sũt. qui faciũt voluntatẽ patris mei. Et nota q; dans elemosinã pauperi quatuor debet attendere. Primo quis petat/qm̃ deus. Math 6. Ad vni ex ꝛc. Hero. Quocunq; manũ pauperi extẽderis xpm cogita. Secũdo quid petit deus. qm̃ suũ petit/nõ tuũ. Aug. Dicit tibi xpus/da michi de eo qd̃ tibi dedi. de meo quero ⁊ michi nõ donas. da/⁊ redo. habuisti me largitorẽ/facto debitorẽ. Tertio ad quid petat. nõ enim petit ad dandũ/ꝗ ad mutuandũ. Aug. Si ser homo quid fenerari hõi/feneratur deo. et centuplũ accipies. Quarto debet cogitare/ q; ipse habz petere a deo regnũ eternũ. qui mõ petit ab eo modiũ panis. ⁊ si negat sibi hº modicum/negabit sibi deus regnum suum. pubiorũ 12. Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperum clamabit ipse ⁊ nõ exaudietur. Cõclusiones dictas de scis contradictoric sumas de dampnatis. 4ª 2ª

Circa quintũ consideratione ponũtur quinq; conclusiones. Prima cõclusio. Prima conclusio est q; oi genes posuit impios prius pt hãc vitam pro peccatis suis puniri. sed negat eos eternaliter cruciari. Dicit enim q; hoc diuina miserico dia non potest sustinere/q; creatura sua quam non odit sed diligit in penis sit eternaliter cruciandã. et q; quandoq; minatur peccatoribus penam eternã. dicit q; hoc non est dictum sdm veritatem/ sed sdm terrorem cõminationis. Iste error tanto peior est quãto minor esse videtur pro eo q; diuinã iusticiã blasphemat. qz eã diminuit et ĩ tm̃ dat locũ mie q; nõ relinq̃t locũ iusticiẽ. Ho dicendũ ẽ q; pcor dignus ẽ pena eterna duplici rõne. tũ ꝓpter infinitatẽ offẽsi/ qz offẽdit bonũ infinitum ⁊ eternum. tũ ꝓpter infinitatẽ

culpe siue offense / culpa enim mortalis in qua homo moritur eterna est / et semper durare debet Unde ysa. Vermis eorum non moritur et ignis eorum non extinguetur Secunda conclusio // Secunda conclusio est quod locus dampnationis est infernus Vbi intelligendum quod locus animarum post mortem est duplex Vnus est gloriae et hic est bonorum Secundus est pene. aut ergo et tantum ibi pena dampni. et sic est limbus Et hic est duplex. quia quidam ponuntur ibi eternaliter vt puuli. quidam ad tempus / vt patres. hij fuerunt in superiori parte qui dicitur sinus abrahe Hi vero puniuntur pena sensus hoc est dupliciter. aut eternaliter. sic est infernus. aut ad tempus. et sic est purgatorius Vnde si aut status beatorum distat perfecta distantia a statu dampnatorum. sic et locus Tercia conclusio // Tercia conclusio est quod ille ignis licet sit corporeus. tamen affligit demones et reprobos. vnde post iudicium reprobi triplici igne cruciabuntur. s. corporali / ymaginali / et intellectuali Intelligendum tamen quod ex natura ignis infernalis non est secundum naturam / nec hoc ordine naturae / cum sit eius species cum igne naturali / sed secundum ordinem dei iustitiae. et ideo hoc quod est elementum naturale solum agit vtute naturali in corpa tamen. sed hoc quod est instrumentum iustitiae diuine sic agit vtute spirituali sibi a morte influxa in reprobos Reprobi autem licet ab igne patiantur non tamen consumuntur. vnde aug. vult exemplum de salamandra. cum sit mirabilius aliquod animal in igne conseruari sine afflictione / quam affligi sine consumptione Quarta // Quarta conclusio est quod ad perfectam dampnationem impiorum erunt omnia elementa / vt omnis creatura animet quasi in iustos in vltionem creatoris Hunc enim elementa confusa non distincta neque ordinata. et illa confusio non minuit penam sed auget. non augent inter se mutuo / nec patiantur adinuicem / quia post resurrectionem actio mutua elementorum cessabit cum esset generatio et corruptio. manebit tamen actio eorum in corpore dampnatorum Vnde omnis vtus eorum dirigetur vt corpa reproborum sentiant afflictionem Vnde gregorius In inferno erit frigus inportabile / ignis inextinguibilis / fetor intolerabilis

Quinta conclusio // Quinta conclusio est quod licet in inferno nulla sit redemptio tamen ibi aliquale refrigerium inueniet. et sunt tria Primum est ex dei permissione Istud videt dicere augustinus super genesim ad litteram dicens quod xpi anima eripuit aliquos de inferno dicens. Constebat vero inuenisse inferos appellatos vbi iustorum animae descendisse vsque ad ea loca vbi peccatores cruciantur / vt eos saluaret a tormentis / quos ex saluandos occulta sua iustitia iudicabat / non immerito creditur / quomodo aliter intelligendum sit quod dicit apostolus petrus quem deus suscitauit a morte solutis doloribus inferni non video. nisi quosdam apud inferos soluisse cum accipiamus ea potestate qua dns est / cui omne genu flectitur / celestium / terrestrium / et inferorum Nec quia ei abraham nec quia ille pauper in sinu eius / in doloribus erat / inter quos regem / et illa inferni tormenta / legimus magnum chaos firmatum fuisse Nec augustinus. 2° ex intima deuotione

scōz impetrantiū vt patet de gregō° qui liberauit suis ozōnib9 traianū ī peratozem de inferno qui paganus erat Tertio ex cōlia ꝓpassiōe.qz hō oēs doctores diuina ꝓpassio sp pmiat vltra ꝓdignū ⁊ punit citra ꝓdig⁹ Qd ad ꝛām intelligendū ē/ q̃ deꝰ ex liberali mia dat plus de gloria q̃ sint merita.⁊ semp minꝰ de pena q̃ demerita sint.vt in omi eiꝰ opatiōe mia sonetur iustiae Pō⁹ Duo enim audiui quia ptās tibi ē dne/⁊ mia. qz cum dampnat quasi inuitus dāpnat.et hoc est qd dicit in tota clausula vsq ad finē.vñ d⁹ [Tūc dicet rex illis qui a sinistris ciꝰ erunt] id est reprobis volens seueritatis disceptationem facē quantū ad reprobos qui temporalia ardentē amabāt [discedite a me] Et ibūt hij ⁊c Justi autē in vitam eternā] Quam nobis cōcedat ⁊c

Feria iij.post dñicam pmam xl.

Sermo xlvi9.

Cū itroisset ihs ihēsolimā ꝓmota est vniuersa ciuitas ⁊c] Mt.21. Secdm qd dicit Bn.babilonica crudelitas est nascentē velle extinguere religionem/⁊ allidere puulos israelis Nam si quid religiosis oritur quicūq repugnat.cū babilonicis/ puulos israelitici germinis conatur necare/ ymmo et nascētē psequitur saluatorem Sed qz in mēte scī spūs gracia īpregnata/ne ptus bone voluntatis extinguatur oportet vt ipsū necare volētes ne inualescant crebrius extirpentur.vñ saluator huiꝰ extirpationis formā pretendens in euā° ponit sex ꝓsiderationes Prima ē de humana natura nobili creatione/ vñ et nominat eā iherosolimā Secūda est de eius dē depuatione.qz facta est spelūca latronū Tercia ē de eiꝰ p grām pueniēntem redispositione.que consistit in viciorū extirpatione ⁊ vtutū insertione. qz [de templo eieat emētes ⁊ vendētes.et cecos ⁊ claudos sanauit] Quarta ē de īfectiue carnis repugnatiōē.ibi [Videtes aūt prīcipes sacerdotū.] Quinta de eoz a grā xpi derelictione. ibi [et relictis illis abijt] Sexta de humiliter penitētiū approbatione.ibi [⁊ abijt in bethaniam ⁊ ibi morabat eos de regno] Hensus igitur moralis huiꝰ euāgelij ē/ q̃ deꝰ humanā naturam in pma sui creatione fecerat rectam.quia dotata iustitia originali.a qua p pām ē destituta ac eā multq scelerib9 irretita Saluator videns eā in puris naturalibus/non posse subsistere.eius infirmitati cōdescendēs ei gracia preuenientem infudit/tam gtra bellū intestinū inter vicia et vtutes ꝓfirmando. vel inuenit bellū intestinū inter sensualitatē ⁊ rationē.vñ sensualitatē sibi inuenīēs rebellantē deseruit/⁊ rationem/id est humiliter ac simpliciter in innocentia cordis sibi adherentem reformauit.⁊ secdm hoc in vniuersali occurrunt sex documenta.Primū est q̃ deus in prima sui creatione fecit hominem valde nobilem quo ad corpus ⁊ quo ad animā.Nam quo ad corpus fecit eum perfectum/quia erat potens mori et nō mori/sed pt9 peccatum potuit mori et non potuit non mori. sed in patria non poterit